

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/584/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114225094
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6114225094.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa AB 1 B.V., registračné číslo: 560 07 043, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo, v konaní zastúpeného Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Trenčín, Piaristická 707/25, s adresou pre doručovanie F., S. XXXX/XXX, IČO: 47 234 679, proti odporkyni T. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. F. XX, o zaplatenie 422,33 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 13C/39/2015-31 zo dňa 09.04.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti zamietol a vo výroku o náhrade trov konania z r u š u j e a v tejto časti vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd odvolaním napadnutým rozsudkom uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 36,62 Eur spolu s 8,25% ročným úrokom z omeškania od 15.11.2014 až do zaplatenia, v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplatenia sumy 422,33 Eur s príslušenstvom, pričom na podanie návrhu ja aktívne legitimovaný na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 29.11.2013 od spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., ktorá úver odporkyni poskytla. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že právny predchodca navrhovateľa a odporkyňa uzatvorili dňa 11.06.2011 zmluvu, na základe ktorej odporkyni bol poskytnutý úver vo výške 865,- Eur, ktorý odporkyňa mala splácať v mesačných splátkach po 35,29 Eur pri počte splátok 36, s ročnou úrokovou sadzbou 25,85%. Dátum prvej splátky bol určený na deň 11.07.2011, lehota splatnosti bola určená na 26.06.2014. Úhrada nasledujúcich splátok bola dohodnutá vždy do 26-teho dňa v kalendárnom mesiaci. Z prehľadu výpisu čerpania splátok a úhrad súd zistil, že odporkyni bol poskytnutý úver vo výške 865,- Eur, pričom táto na takýto úver uhradila celkovo 828,38 Eur. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že úverová zmluva zo dňa 11.06.2011 nespĺňa obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2, písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., keď z úverovej zmluvy nie je možné zistiť, aké sú termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov tak, ako to ustanovuje zákon. Vzhľadom k tomu, že zákonná náležitosť v tejto zmluve absentuje, v zmysle § 11 ods. 1, písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Návrh navrhovateľa je možné ohraničiť len rozdielom medzi poskytnutou sumou úveru 865,- Eur a sumou, ktorú odporkyňa na tento úver zaplatila, t. j. 828,38 Eur. Potom je odporkyňa povinná zaplatiť navrhovateľovi len rozdiel vo výške 36,62 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne od 15.11.2014, kedy sa odporkyňa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom výška úroku z omeškania vychádza z Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Z týchto dôvodov súd návrh navrhovateľa v prevyšujúcej časti zamietol ako nedôvodný. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku prvostupňového súdu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ, a to v rozsahu rozsudku prvostupňového súdu, ktorým súd návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zmenil v zamietajúcej časti tak, že žalobe vyhovie v rozsahu podaného odvolania a rozhodne o náhrade trov konania, eventuálne predmetný rozsudok odvolací súd zruší a vec vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odvolaní popiera názor súdu, že zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované v zmysle § 9 ods. 2, písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., t. j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Má za to, že súd pri rozhodovaní mal aplikovať aj Smernicu Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, kde podľa článku 10 ods. 2, písm. h) - informácie, ktoré má obsahovať zmluva o úvere: zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa. Navrhovateľ uviedol, že do predmetnej zmluvy v súlade so znením smernice, výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa uviedol spôsobom: mesačná splátka 35,29 Eur, počet splátok 36, úhrada nasledujúcich splátok vždy do 26-teho dňa v kalendárnom mesiaci, lehota splatnosti 26.06.2014. Má za to, že súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odvodzuje od formalistického znenia strohých zákonných noriem, bez eurokonformného výkladu práva. Súd prvého stupňa aplikoval právnu fikciu „bezúročnosti“ a „bezpoplatkovosti“ obsiahnutú v § 11 ods. 1, písm. a) na základe údajnej absencie obsahovej náležitosti zmluvy. Takýto názor pokladá navrhovateľ za nesprávne právne posúdenie veci, keďže neboli splnené všetky podmienky obsiahnuté v hypotéze predmetnej právnej normy § 11 ods. 1, písm. a), podľa ktorého poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2, písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1. Aby mohol súd považovať zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezodplatnú, musia byť kumulatívne splnené podmienky, a to že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2. Písomná forma právneho úkonu nikdy nebola spochybnená ako jedna z nevyhnutných podmienok takejto zákonnej sankcie bezodplatnosti. Ďalej namietal, že odôvodnenie rozsudku prvostupňového súdu neobsahuje náležitosti tak, ako sú uvedené v § 157 ods. 2 O.s.p., keď súd v odôvodnení okrem iného má uviesť ako vec právne posúdil, má dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Poukázal na to, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Uplatnil trovy odvolacieho konania v celkovej výške 91,84 Eur.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu v napadnutej časti pri aplikácii ust. § 212 ods. 3 O.s.p., podľa ust. § 221 ods. 1, písm. h) O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 O.s.p. Vo výroku, ktorým súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť istinu 36,62 Eur spolu s príslušenstvom zostáva rozsudok nedotknutý, keďže odvolaním napadnutý nebol (§ 206 ods. 2 O.s.p.). Podľa § 221 ods. 1, písm. h) O.s.p. súd rozhodnutie zruší, ak súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že prvostupňový súd nedostatočne zistil skutkový stav a nevykonal všetky potrebné dôkazy, v dôsledku čoho jeho rozhodnutie je predčasné a z týchto dôvodov nemôže byť ani vecne správne. Odvolací súd poukazuje na to, že z obsahu odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu nepochybne vyplýva, že prvostupňový súd nevenoval náležitú pozornosť otázke aktívnej legitímácie navrhovateľa na podanie návrhu na začatie tohto súdneho konania. Odvolací súd vychádza zo skutočnosti, že navrhovateľ odvodil svoju aktívnu legitimáciu na podanie návrhu na začatie tohto konania od zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá mala byť uzatvorená medzi navrhovateľom AB 1 B.V., registračné číslo: 56007043, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, Holandské kráľovstvo zo dňa 29.11.2013, pričom takýto dátum zmluvy uvádza navrhovateľ v návrhu na začatie konania, avšak v oznámení o postúpení pohľadávky predžalobnej výzvy na zaplatenie dlhu a oznámení o prevzatí právneho zastúpenia, ktorú listinu vypracovala právna zástupkyňa navrhovateľa zo dňa 29.10.2014 a ktorá listina bola adresovaná odporkyni, uvádza postúpenie pohľadávky na základe zmluvy zo dňa 12.09.2012 na obchodnú spoločnosť AB 1 B.V., registračné číslo: 34186049, súkromná spoločnosť s ručením obmedzeným, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, Holandské kráľovstvo. Za situácie, že navrhovateľ žiadnu zmluvu o postúpení pohľadávok k návrhu, ale ani neskôr v priebehu prvostupňového konania nepredložil, nemožno mať s prihliadnutím na hore uvedené, aktívnu legitimáciu navrhovateľa tak, ako je tento označený v návrhu, za náležité a riadne preukázanú. Prvostupňový súd v odôvodnení uznesenia len uviedol, že navrhovateľ vo svojom návrhu uvádzal, že je aktívne legítimovaný

na podanie žaloby na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 29.11.2013 od spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., ktorý úver odporkyni poskytol. Odvolací súd uvádza, že v prípade postúpenia pohľadávky je navrhovateľ povinný postúpenie pohľadávky náležitým spôsobom v konaní pred súdom preukázať, a to najmä vtedy, ak v konaní svoje postavenie odvodzuje práve od nadobudnutia vlastníctva k pohľadávke. S prihliadnutím k tomu, že v oznámení o postúpení pohľadávky je uvedené, že pohľadávka voči odporkyni bola postúpená na základe inej zmluvy, ako je to uvádzané v návrhu na začatie súdneho konania, pričom z obsahu oznámenia o postúpení pohľadávky vyplýva, že pohľadávka bola postúpená na základe zmluvy zo dňa 12.09.2012 na inú obchodnú spoločnosť, než je navrhovateľ, potom nemožno mať za preukázané, že navrhovateľ je aktívne legitimovaný na podanie návrhu. Nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa v konaní je dôvodom na zamietnutie návrhu navrhovateľa súdom z tohto dôvodu, bez skúmania oprávnenosti samotného podaného návrhu. Faktom však je, že v prejednávanej veci prvostupňový súd vo veci konal s navrhovateľom ako s riadnym účastníkom konania a rozhodol vo veci samej (výrok 1. a 2.). Odvolanie proti rozsudku prvostupňového súdu podal iba navrhovateľ, a to proti výroku 2., ktorým súd návrh navrhovateľa v prevyšujúcej časti zamietol a proti výroku o náhrade trov konania, pričom odvolanie proti výroku 1., ktorým súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť istinu 36,62 Eur spolu s príslušenstvom; keďže odporkyňa odvolanie nepodala, potom výrok rozsudku v tejto časti zostáva nedotknutý. Odvolací súd v súlade s ut. § 212 ods. 3 O.s.p. musí prihliadať na vady pred súdom prvého stupňa, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Keďže prvostupňový súd sa riadnym spôsobom nezaoberal otázkou aktívnej legitímácie navrhovateľa na podanie návrhu na začatie konania, odvolací súd pre toto pochybenie prvostupňového súdu musel rozsudok v odvolaní napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prednostne došetriť aktívnu, vecnú legitímáciu navrhovateľa a následne podľa výsledku tohto zistenia znovu vo veci rozhodnúť.

K odvolacím dôvodom navrhovateľa odvolací súd dodáva, že pokiaľ navrhovateľ namietal, že prvostupňový súd za hlavný dôvod čiastočného zamietnutia návrhu považoval posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov z dôvodu absencie podstatných náležitostí zmluvy, tak ust. § 11 ods. 1, písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. nesprávne vyložil a aplikoval, (podľa názoru navrhovateľa toto ustanovenie predpokladá absenciu podmienok daných spojkou „a,“ teda predpokladá kumulatívne splnenie všetkých predpísaných podmienok náležitostí zmluvy, t. j. museli by chýbať všetky podmienky vymenované v ust. § 9 ods. 1 (zmluva nemá písomnú formu) a § 9 ods. 2, písm. a) až k), r) a y) a v § 10 ods. 1 tohto zákona, aby úver bolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov), s takýmto názorom navrhovateľa nemožno súhlasiť. Zákon č. 129/2010 Z. z. v ust. § 9 stanovuje náležitosti zmluvy v odseku 1 (zmluva musí mať písomnú formu) a v odseku 2 pod písmenami a) až k), r) a y) obligatórne (podstatné) náležitosti, ktoré každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí, aby zmluvu o spotrebiteľskom úvere bolo možné považovať za perfektný právny úkon. V § 10 ods. 1 sú stanovené podmienky zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania. Ust. § 11 cit. zákona stanovuje sankciu pre veriteľa vo forme bezúročnosti úveru a bez poplatkov v prípade podľa písmena a) - ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti § 9 ods. 1 a 2 a § 10 ods. 1 O.s.p. V prípade takého výkladu, aký zastáva navrhovateľ v odvolaní, že pre aplikáciu tohto ustanovenia, resp. pre uplatnenie sankcie je nevyhnutné, aby zároveň všetky (teda kumulatívne) náležitosti vymenované v odseku 1 a 2 § 9 a odseku 1 § 10 v zmluve by obsiahnuté neboli, by znamenalo, že účel aký týmto ustanovením zákonodarca sledoval, by vôbec nemohol byť naplnený. Z týchto dôvodov odvolací súd zastáva názor, že výklad uskutočnený navrhovateľom v odvolaní nie je správny.

Odvolací súd uvádza, že prístup súdu k výkladu aplikovanej právnej normy zákona č. 129/2010 Z. z. pri posudzovaní jednotlivých náležitostí zmluvy o úvere nebol „prílišným formalizmom,“ ako sa domnieva navrhovateľ, ale vychádza z konkrétnych súdom zistených skutočností ohľadom náležitostí zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., Piešťany a odporkyňou dňa 11.06.2011. Rovnako odvolací súd za správne právne posúdenie považuje aj právny názor prvostupňového súdu, že zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2, písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účel jeho splatenia. Odvolací súd poukazuje na to, že nerozčlenenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky, nemôže byť považované za splnenie povinnosti, ktorá vyplýva z vyššie citovaného ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie

povinností veriteľa tak, aby sa dlžník dokázal zorientovať v ponuke a zároveň, a by si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj nároky, na ktoré nemá právo.

Keďže odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu vo výroku, ktorým súd návrh navrhovateľa v prevyšujúcej časti zamietol a vo výroku o náhrade trov konania zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, prvostupňový súd v súlade s ust. § 224 ods. 3 O.s.p. rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.